

De Sloddervos

Miauw.' Buurpoes staat voor het hok. 'Waar blijven jullie nou? Jullie zouden toch komen logeren? We moeten nog een tent bouwen.'

'O ja, leuk!' Pip was het alweer bijna vergeten door het cadeau voor de Wijze Varen. 'Kom Woezel, snel wat spulletjes pakken,' zegt ze. 'We komen eraan, Buurpoes!'

De hondjes beginnen vlug met spullen verzamelen.

'Zal ik mijn dekentje ook meenemen?' zegt Pip twijfelend. 'Voor in de tent.'

'Goed idee,' zegt Woezel. 'Dat doe ik ook. En ik neem mijn rode bal mee.'

Woezel en Pip duiken in de berg speelgoed en rommelen tussen de spullen.

Voor de grap zet Woezel zijn piratenhoed uit de verkleedkist op zijn hoofd.

'Ik kan mijn bal dus echt niet vinden, Pip,' zegt hij na een tijdje. 'Jij hebt hem toch niet kwijtgemaakt, hè?'

'Huh?' Pips hoofd komt uit de speelgoedberg tevoorschijn. 'Nee, ik heb je bal niet, en trouwens, anders had ik heus wel eerst gevraagd of ik ermee mocht spelen.' Ze steekt haar tong naar hem uit en gaat dan verder met spullen verzamelen.

'Ik ben mijn borstel kwijt,' zegt Pip even later. 'Heb jij die soms?'

Woezel begint te lachen. 'Pfff... jouw borstel? Wat moet ik daar nou mee?'

Hij rommelt verder en pakt uiteindelijk zijn speelgoedbot. 'Nou, dan neem ik deze mee. Kom je, Pip?'

Pip komt tevoorschijn met een rode sjaal. 'Ja, ja, ik kom...' Ze kijkt peinzend om zich heen. 'Ik snap er niks van...'

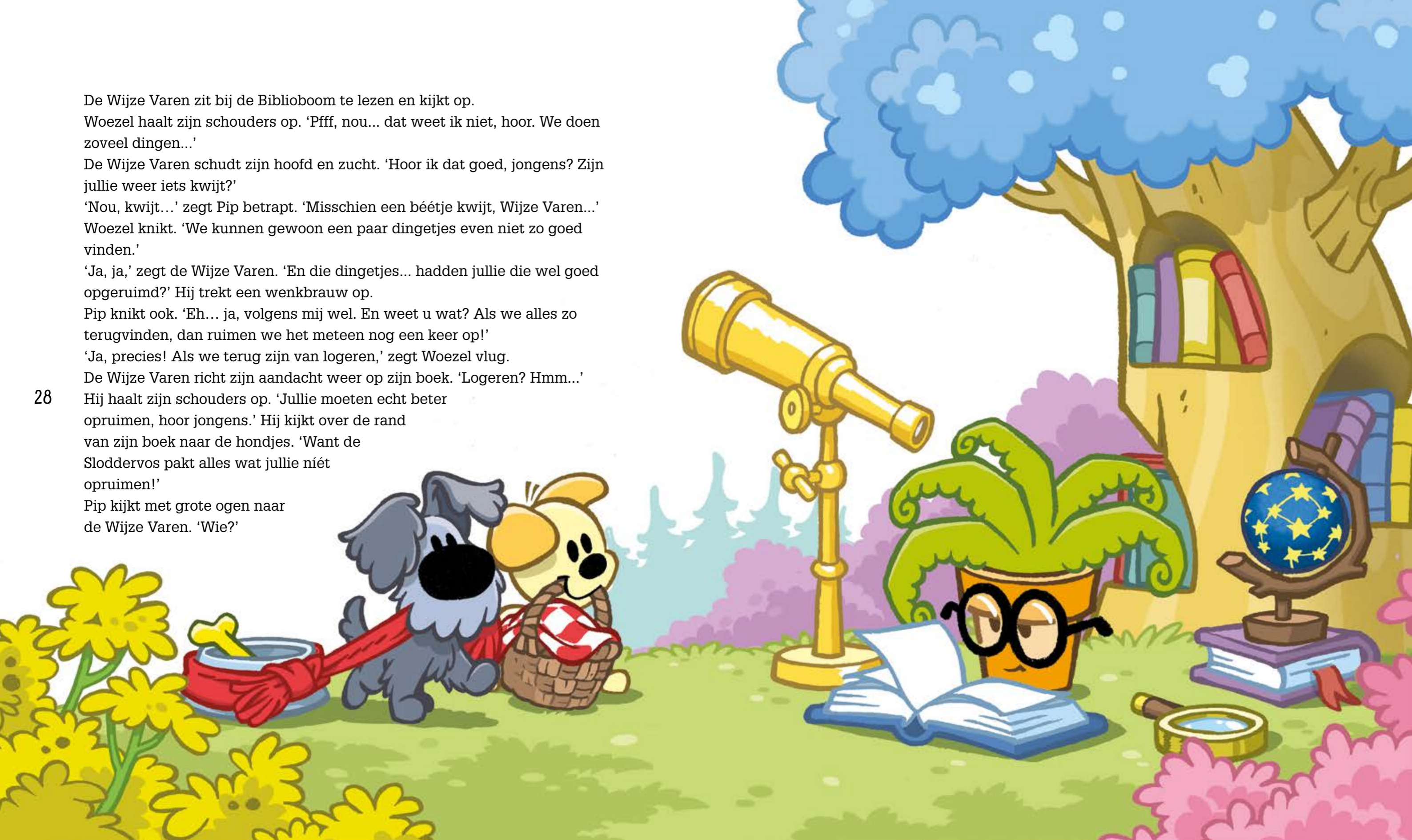
Woezel kijkt naar Pip. 'Ik vind het toch gek hoor, van mijn bal.

Lag hij echt niet in jouw hoek?'

'Nee,' zegt Pip. 'Mijn boekjes zag ik wel.' Ze denkt diep na.

'Wanneer hebben we alles voor het laatst gezien?'

De Wijze Varen zit bij de Biblioboom te lezen en kijkt op.
Woezel haalt zijn schouders op. 'Pfff, nou... dat weet ik niet, hoor. We doen zoveel dingen...'
De Wijze Varen schudt zijn hoofd en zucht. 'Hoor ik dat goed, jongens? Zijn jullie weer iets kwijt?'
'Nou, kwijt...' zegt Pip betrappt. 'Misschien een béetje kwijt, Wijze Varen...'
Woezel knikt. 'We kunnen gewoon een paar dingetjes even niet zo goed vinden.'
'Ja, ja,' zegt de Wijze Varen. 'En die dingetjes... hadden jullie die wel goed opgeruimd?' Hij trekt een wenkbrauw op.
Pip knikt ook. 'Eh... ja, volgens mij wel. En weet u wat? Als we alles zo terugvinden, dan ruimen we het meteen nog een keer op!'
'Ja, precies! Als we terug zijn van logeren,' zegt Woezel vlug.
De Wijze Varen richt zijn aandacht weer op zijn boek. 'Logeren? Hmm...'
Hij haalt zijn schouders op. 'Jullie moeten echt beter opruimen, hoor jongens.' Hij kijkt over de rand van zijn boek naar de hondjes. 'Want de Sloddervos pakt alles wat jullie níet opruimen!'
Pip kijkt met grote ogen naar de Wijze Varen. 'Wie?'

‘Wat zegt u?’ zegt Woezel verbaasd.

De Wijze Varen kijkt tevreden op uit zijn boek. ‘De Sloddervos,’ herhaalt hij. ‘Jongens toch, kennen jullie die niet?’ Hij kijkt Woezel en Pip een voor een aan. ‘Door de Sloddervos zien jullie alle rondslingerende spullen niet meer terug.’

Woezel en Pip kijken elkaar geschrokken aan. ‘Een Sloddervos!?’ zeggen ze tegelijk.

Dan begint Pip te lachen. ‘O, Wijze Varen! U maakt een grapje. Ik heb nog nooit gehoord van een Sloddervos.’

Woezel knikt. ‘En ook niet dat die spullen pikt, dus...’

De Wijze Varen slaat zijn boek dicht. ‘Dus... jullie denken dat ik een grapje maak?’

De hondjes kijken elkaar twijfelend aan.

‘Dat is eh... interessant,’ gaat de Wijze Varen verder. ‘Pas maar op dat jullie niet nog meer “kwijtraken” bij het logeren, jongens. Die Sloddervos is me er eentje! Nou, veel plezier dan maar.’ Hij wuift met zijn bladeren. ‘Hup, hup!’

‘Eh... oké,’ stamelt Woezel. Wat een raar verhaal!

‘Misschien was het toch geen grapje...’ fluistert Pip.

Stilletjes lopen de hondjes verder.

Woezel schudt zijn hoofd. Zou de Wijze Varen gelijk hebben? ‘Dus een Sloddervos steelt onze spullen?’ vraagt hij. ‘En daarom zijn we ze kwijt?’

Pip weet het ook niet. ‘Hoe zou die Sloddervos eruitzien, Woezel?’ vraagt ze zacht.

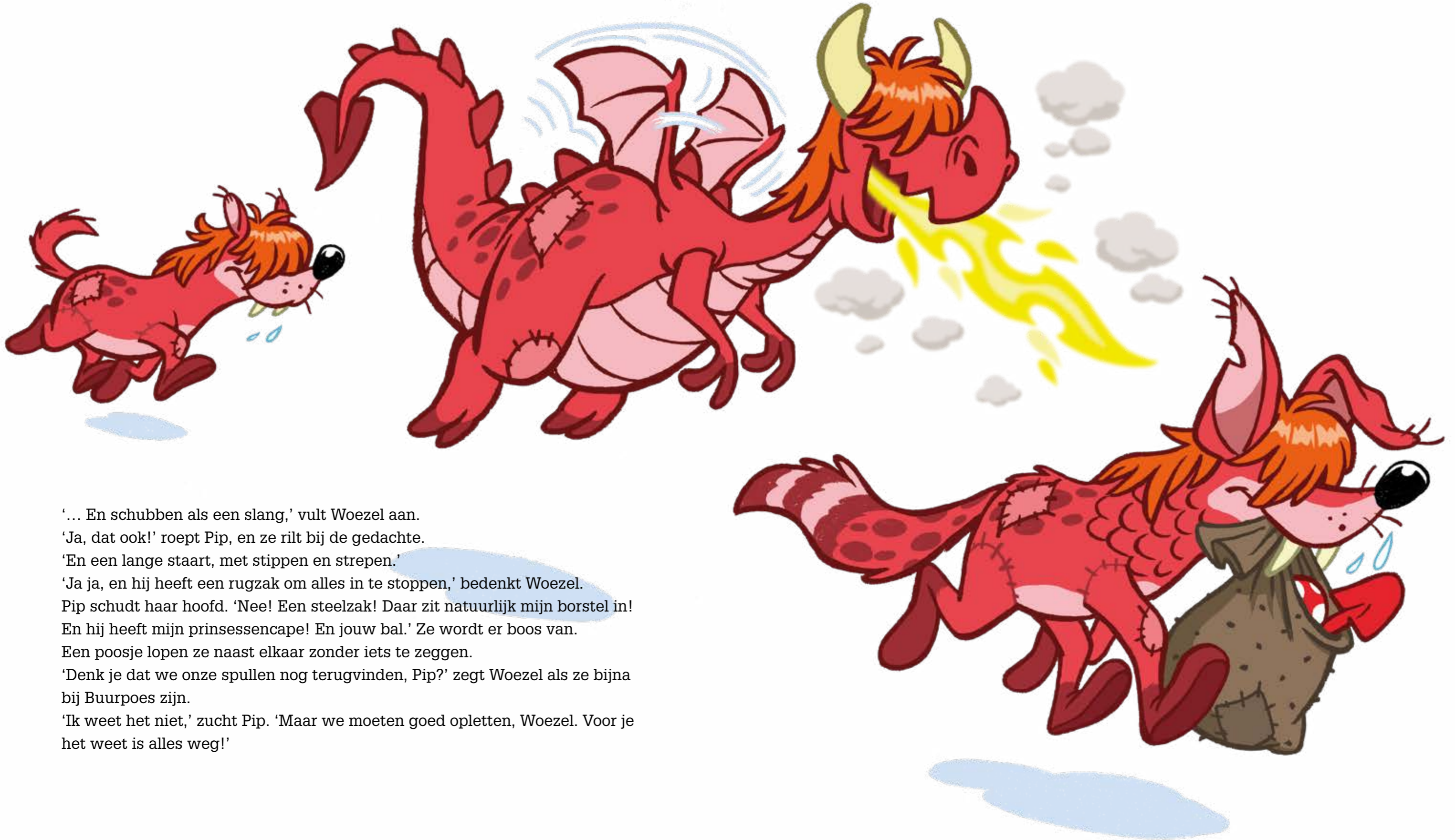
Woezel denkt na. ‘Nou, hij is in ieder geval gemeen, want hij pakt al onze spullen... En hij heeft vast een lange bek met lange tanden, om alles te pikken!’

Pip wordt nu toch wel een beetje bang. ‘Denk je dat hij gevaarlijk is? Met vuur en zo... als een draak?’

Woezel schudt zijn hoofd. ‘Nee, dat denk ik niet, hoor. Dan hadden we vast rook gezien.’ Hij denkt na. ‘Maar hij heeft wel grote oren, want dan hoort hij ons aankomen als hij aan het stelen is.’

Pip knikt, dat denkt zij ook. ‘En hij heeft lange poten om snel weg te kunnen rennen...’

'... En schubben als een slang,' vult Woezel aan.

'Ja, dat ook!' roept Pip, en ze rilt bij de gedachte.

'En een lange staart, met stippen en strepen.'

'Ja ja, en hij heeft een rugzak om alles in te stoppen,' bedenkt Woezel.

Pip schudt haar hoofd. 'Nee! Een steelzak! Daar zit natuurlijk mijn borstel in!

En hij heeft mijn prinsessencape! En jouw bal.' Ze wordt er boos van.

Een poosje lopen ze naast elkaar zonder iets te zeggen.

'Denk je dat we onze spullen nog terugvinden, Pip?' zegt Woezel als ze bijna bij Buurpoes zijn.

'Ik weet het niet,' zucht Pip. 'Maar we moeten goed opletten, Woezel. Voor je het weet is alles weg!'

Logeren

Buurpoes en Pip lopen heen en weer met een laken en een stuk touw. Ze maken een echte tent voor hun logeerpartijtje. Woezel ligt lekker op zijn speelgoedbot te bijten en kijkt naar zijn vriendjes. Molletje graaft ondertussen een zacht slaaphoopje rond de tent.

Het begint langzaam donker te worden en er verzamelen zich vuurvliegjes bij de tent.

‘Klaar!’ roept Pip. ‘Wat een mooie tent, zeg.’

Buurpoes komt naast Pip staan om het resultaat te bekijken. ‘Dat hebben we mooi gemaakt,’ mauwt ze tevreden.

‘Ja, dat hebben we goed gedaan,’ zegt Woezel, terwijl hij nog steeds op zijn speelgoedbot kauwt.

‘Jongens,’ roept Tante Perenboom. ‘Het is bedtijd. Vuurvliegjes naar huis en welterusten!’

‘Goed, Tante,’ roept Pip. ‘Kom allemaal, we gaan slapen.’

Buurpoes gaat de tent binnen en springt op haar vaste slaapplek op het muurtje. Pip springt ernaast. Woezel gaat onder het muurtje liggen en trekt een dekentje over zich heen. Molletje zet zijn slaapmutsje op en rolt zich op in het zand.

De vuurvliegjes dartelen weg en nu is het echt donker.

‘Welterusten, allemaal,’ zeggen alle vriendjes, en dan wordt het stil.

Woezel ligt te draaien. Hij zucht. Zijn eigen mandje ligt veel fijner. En in zijn hok is het ook veel stiller. Nu hoort hij allemaal geluiden die hij anders nooit hoort.

'Pip?' fluistert hij na een tijdje. 'Slaap je al?'

'Nee,' zegt Pip zacht terug. 'En Molletje?'

Woezel kijkt in het hoopje van Molletje. Die ligt lekker te snurken. 'Hij slaapt wel,' zegt hij. 'Maar eh, ik hoor allemaal gekke geluiden...'

'Dat hoort bij buiten slapen,' zegt Buurpoes. 'Maar als je goed luistert, kun je horen wat het is.' Buurpoes gaapt. 'Ik kan zelfs zien in het donker.'

'Pff, ja hoor...' grinnikt Woezel.

Buurpoes kijkt beledigd. 'Echt wel. Poezen kunnen alles zien in het donker!'

'Dus jij kan hier alles zien?' vraagt Woezel ongelovig. 'Hoeveel poten hou ik op dan?' Hij steekt zijn voorpootjes in de lucht.

'Twee!' zegt Buurpoes meteen. 'Geloof je me nou?' Ze geeuwt. 'En dat geluid is van een vogel. Ga lekker slapen, jongens. Er is niks geks hier. Ik slaap hier elke nacht.'

'Oké, oké...' Woezel gaat weer liggen. Buurpoes zal wel gelijk hebben.

Toch kan Woezel nog steeds niet slapen. Hij luistert stilletjes naar de geluiden van de nacht. Als hij samen met Pip in hun hok ligt, hoort hij nooit gek geritsel of gekraak. Hij trekt de dekens over zijn hoofd.

Ssssssh! klinkt er opeens.

Wat was dat? Woezel zit rechtoverreind en spitst zijn oren.

Molletje is er ook wakker van geworden. 'Hoorde jij dat ook?' vraagt hij.

Woezel kijkt om zich heen, maar het is te donker om iets te zien. Hij is nu toch wel een beetje bang. 'O nee, Pip,' fluistert hij. 'Is het soms... de Sloddervos?'

'De Sloddervos?' vragen Molletje en Buurpoes tegelijk. Daar hebben ze nog nooit van gehoord.

'Ja, de Sloddervos,' knikt Pip. 'Die is niet leuk, hoor!'

'Als-ie maar niet naar ons toe komt...' fluistert Woezel. Hij trekt zijn dekentje nog wat steviger om zich heen.

'Wat? Die Slodder... vos?' Molletje kijkt Woezel en Pip met grote ogen aan. 'Wat doet-ie dan?'

'Hij komt alles pakken!' zegt Pip.

Molletje slikt. 'Ik eh... ik moet zelf even iets pakken...' Hij duikt vlug in zijn hoopje en verdwijnt onder de grond.

Woezel springt op en tuurt in de molshoop. 'Molletje, wat doe je?'

'Molletje!' roept Pip.

Maar Molletje is weg.

'Ssst!' fluistert Buurpoes opeens. Ze zit kaarsrecht op haar muurtje, met gespitste oortjes.

Ze luisteren gespannen. Er klinkt geritsel in de verte, en een luid *Oehoe!*

'O, het is Uiltje! Die is altijd wakker 's nachts,' zegt Buurpoes opgelucht. 'Een Sloddervos... Pff!' Ze lacht en gaat weer lekker liggen.

Woezel kijkt boos. Hij vindt het helemaal niet grappig. 'Vraag het de Wijze Varen morgen zelf maar, Buurpoes. Hij vertelde ons over de Sloddervos.

Toch, Pip?'

Pip knikt heftig. Haar oortjes wapperen ervan.

'Echt waar?' Buurpoes twijfelt. 'Ik heb er anders nog nooit van gehoord.'

